

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XIV. (XXX.) ÉVFOLYAM, 8. SZÁM 2019. FEBRUÁR 23.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

30
éves

**SZAKSZERVEZET
PEDIG KELL!**

SZAKSZERVEZET PEDIG KELL!

Fegyvert fognak a szakszervezetek a kormányra! Nagyjából ez volt az üzenete a tavaly december óta folyó tüntetéseknek. Na, ne tessék megijedni! Fegyverről abban az értelemben van csak szó, hogy a tüntetés, a sztrájk a szakszervezetek fegyvere. Bár manapság már ez sem kevés.

Hogy mi tartott harminc évig? Miért csak most nyúltak fegyverhez a szakszervezetek? Nos, sokféle választ lehet adni. Sokan még mindig a múltra mutogatnak, mondván, hogy szocializmusban a szakszervezetek a dolgozók üdültetésével foglalkoztak, nem az osztályharcra, és ez az örökség olyan súlyos volt, hogy harminc évig nem tértek magukhoz.

A szocializmusban a szakszervezeteknek valóban nem kellett a dolgozók béréért, szociális jogaiért az utcára menni, mivel az állam, a Magyar Népköztársaság mindezt biztosította. A szakszervezeti tagság előnyökkel is járt. Az országban mindenütt voltak szakszervezeti üdülők, ahol minden dolgozó megfizethető áron tölthette el a nyári szabadságát. A szakszervezet gondoskodott a vállalati bölcsődékről és óvodákról. Sok helyütt az üzemi étkezdék fenntartását is ők vállalták. Ha gyerek született, ha haláleset következett be a családban, a szakszervezet segített.

Sokkal inkább arról van szó, hogy a rendszerváltáskori szakszervezeti vezetők igyekeztek megszabadulni az örökségtől, bizonyítandó, hogy ki a nagyobb híve a „demokráciának”. S vajon kinek használt az, hogy a valaha egységes mozgalmat percek alatt egymással vetélkedő szövetségecskékké tépték szét? Helyes volt-e a szakszervezeteket közvetve, közvetlenül pártokhoz csatolni? Helyes volt-e 2012-ben aláírni a Fidesz kormány munka törvénykönyvét, noha tudták, hogy az számos ponton sérti a dolgozók érdekeit?

A rendszerváltók elkábították az embereket és az emberek elkábultak. Piacgazdaság lesz, demokrácia, mindenki érvényesülhet! Nem kell félni a munkanélküliségtől sem, mert a munkanélküli segélyből is meg lehet élni, és még dolgozni sem kell! Ha meg mindenünk megvan, akkor minek a szakszervezet?

Aztán jött a valóság, jöttek a pofonok. Másfél millió felszámolt munkahely, tömeges munkanélküliség, infláció, tönkrement életek és sok minden más.

El kellett volna a segítség, de nem volt. Mindenki reménykedett, illúziókba menekült. Engem nem rúghatnak ki, csak a kolégát! Az én fejem fölül nem viszi el a bank a házat, ilyen csak a szomszédokkal történhet, velem nem!

Mindenki kereste a túlélés egyéni útjait. Ki a fekete munkában találta meg, ki külföldön. Ki meg sehol. Az emberek a túlélésükkel, a mindennapi kenyerükkel voltak elfoglalva. Se idejük, se kedvük nem volt szervezkedni.

A hatalmon lévő persze biztathatták volna az embereket, hogy éljete a demokráciával, szervezkedjete, lépjete be a szakszervezetekbe. De nem! Miért is tették volna? A rendszerváltás óta

minden kormány abban volt érdekelt, hogy a tőke hatalmát senki se veszélyeztethesse.

A szociálisok 12 évet voltak kormányon. Olyan szakszervezeti törvényt, olyan munka törvénykönyvét csinálhattak volna, hogy a világ minden dolgozója bennünket irigyelt volna. De nem csináltak.

A Fidesz-kormány más taktikát választott. Ha befogod a szád, ha nem tüntetsz, ha nem sztrájkolsz, kaphatsz tőlem rezsicsökkentést, minimálbér-emelést, gyereknevelési támogatást, meg sok minden mást. Elnézést a cinikus mondatért, de ez volt a lényeg. Ha pedig ez megvan, valóban minek a szakszervezet?

A dolgozó emberek, ha lassan is, de kezdtek átlátni a szitán. Kezdték felismerni, hogy a tőkés rendszerben csak az a dolgozó, amit kiküzd magának. De ehhez szakszervezetek kellenek, erős szakszervezetek. 2017-ben a Tesco dolgozói megmutatták, hogy lehet a multikkal szemben is fellépni. Most pedig az Audi dolgozói adtak leckét a modern bérharcból.

A túlóra új szabályozásával a kormány kihívta maga ellen a sorsot, és eleinte úgy tűnt, hogy a szakszervezetek ki tudják használni ezt a helyzetet. De nem tudták. Sejtették, hogy a törvény megváltoztatását egyedül aligha tudják kikényszeríteni, ezért elfogadták a liberális pártok támogatását. Ettől a pillanattól kezdve a szakszervezetek ügye, a dolgozók ügye háttérbe szorult.

December óta sokan lépnek be a szakszervezetekbe. Sokan örülnek annak, hogy végre hallatják hangjukat a szervezett dolgozók. Az Audisok sikere harcra ösztönöz másokat, még akkor is, ha tudjuk, hogy másutt mások a feltételek. De a java most jön. Sikerül-e felszámolni a szakszervezetek elaprózottságát? Képesek-e elválasztani a dolgozók érdekvédelmi harcát a politikai pártok hatalmi csatáitól? Képesek-e osztályuk, a munkások, a dolgozók érdekeiért küzdeni a tőke érdekeivel szemben? Egyet biztosan tudunk: szakszervezet pedig kell!

A túlóra új szabályozásával a kormány kihívta maga ellen a sorsot.

ADÓPOLITIKA: MINDEN ORSZÁG BELÜGYE LEGYEN AZ ADÓ!

XIV. (XXX.) ÉVFOLYAM, 7. SZÁM
2019. FEBRUÁR 16.

3

Magyarország a tagállamok adópolitikai szuverenitását korlátozó javaslatokat továbbra sem támogatja – jelentette ki Varga Mihály az uniós pénzügyminiszterek tanácskozását (Ecofin) követően a Pénzügyminisztérium (PM) keddi tájékoztatása szerint. (<https://magyarnemzet.hu>)

Jelenleg minden EU-tagállam maga dönt arról, hogy milyen adókat alkalmaz. Az adó eszköz a kormányok kezében, amellyel ösztönözhetnek vagy fékezhetnek folyamatokat. Ma az EU közös döntései csak akkor szülehetnek meg, ha minden ország egyetért. A többségi döntés azt jelentené, hogy az országok egy csoportja ráerőltetheti akaratát a többiekre. Ez egy újabb lépés lenne a nemzetek feletti EU felé. A mi érdekünk nem az „európai egyesült államok”, hanem az európai népek és dolgozók demokratikus együttműködése.

VENEZUELA: NEM AKARNAK USA-GYARMAT LENNI

A venezuelai hadsereg katonái aláírásukkal erősítik meg, hogy elítélik az USA és szövetségesi beavatkozását az ország ügyeibe, és megvédik Venezuela függetlenségét. (<http://www.avn.info.ve>)

Az USA és az EU gyorsabb „sikerre” számított. Úgy gondolták, hogy elég kemény szavakat üzeni az USA-ból, és mindenki futva hagyja el az ország törvényes kormányát. Nem ez történt! A hadsereg kiáll az ország függetlensége és a bolívari forradalom ügye mellett.

KÉSZÜLJÜNK A HÁBORÚRA ÉS ÖRÜLJÜNK IS NEKI?

#WEAR

Rendkívüli jelentőséggel bír, hogy a NATO-tag-országok védelmi miniszteri ülésének keretében Szlovéniával, Horvátországgal és Szlovákiával együttműködési megállapodást írt alá Magyarország a regionális különleges műveleti erők komponensparancsnokságának létrehozásáról - közölte a honvédelmi miniszter. (www.honvedelem.hu)

A kép teljességéhez tartozik az is, hogy a buliba Ausztria is beszáll, és az egész formálisan a magyar fél irányítása alatt fog történni. Minden ország maga fejleszti a különleges műveleti erőit, és az új parancsnokság készíti elő a közös fellépést. Az ilyen erők bevetése még nem nagy háború, de mindenképpen az erőszak alkalmazása. A kérdés az, hogy miért vált sürgőssé a parancsnokság létrehozása és hova készülnek ezek az erők? Lehet, hogy háború készül, és még örülnünk is kell neki?

A TE ZSEBEDBEN KOTORÁSZIK AZ ÁLLAM

A Mol bruttó 2-2 forinttal emeli a 95-ös benzin és a gázolaj nagykereskedelmi árát pénteken - értesült az MTI piaci forrásokból szerdán. Az emeléssel a benzin átlagára 349 forintra, a gázolajé 387 forintra emelkedik literenként. (www.mti.hu)

Az üzemanyag árának emelése az egyik legbiztosabb eszköz ahhoz, hogy az állam pénzt vegyen ki az emberek zsebéből. Az állam okos. Nem azonnal és nem feltűnően veszi ki a pénzt, mert akkor háborognánk. De ha apránként veszi ki, talán még fel se tűnik. Jobb, ha tudod: az állam a te zsebedben kotorászik. Amit ad az egyik kezével, visszaveszi a másikkal.

SUZUKI: GYILKOLJÁK A SZAKSZERVEZETET

XIV. (XXX.) ÉVFOLYAM, 7. SZÁM
2019. FEBRUÁR 16.

5

LÁSZLÓ ZOLTÁN A VASAS ALELNÖKE

Mint ismeretes, a Suzuki kirúgta azt a dolgozóját, aki szakszervezetet mert szervezni a gyárban. Az idén 26 éves Suzuki-gyár minden korábbi hasonló próbálkozást már az elején igyekezett elfojtani. (<https://szakszervezetek.hu>)

A dolgozók azért hoznak létre szakszervezeteket, hogy védjék jogaikat a tőkés tulajdonosokkal szemben, jobb béreket, jobb munka- és életkörülményeket harcoljanak ki. A Suzuki dolgozóinak egy része most úgy látta, hogy szüksége van szakszervezetre. A tőkés tulajdonosok pedig elfojtották a szervezkedést.

ÚJ ÉRDEKEGYEZTETÉST JAVASOLNAK A SZAKSZERVEZETEK

Három szakszervezeti konföderáció, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés (ÉSZT), a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEF) levelet küldött Varga Mihály pénzügyminiszternek, amelyben többek között javaslatokat tettek az érdekegyeztető fórumok átalakítására és megújítására - olvasható a szerkesztőségünkhez eljuttatott közleményben. Az érintett szakszervezetek szükségét látják, hogy felálljon egy olyan új, a munka világát érintő általános érdekegyeztető fórum, ahol a versenyszférát és a közsférát együttesen és általánosan érintő kérdések kerülnek megtárgyalásra.

(<https://szakszervezetek.hu/>)

A szakszervezetek jelentős támadást indítottak az elmúlt hónapokban a kormány ellen a munka törvénykönyvének változásai miatt. December 8-án sok ezer embert vittek az utcára, megmutatták, hogy a szakszervezetek készek és képesek is határozott lépésekre. A szakszervezeti akciókra sajnálatosan rátelepedtek a liberális pártok és lényegében az EP-választásokkal kapcsolatos rendezvényé silányították a szervezett dolgozók harcát.

A szakszervezetek vezetői feltehetően átlátták azt is, hogy a decemberi-januári megmozdulások nem tudták meghátrálásra kényszeríteni a kormányt. Újabb tömegakciókra viszont aligha lehet kivinni a dolgozókat. A szakszervezetek tárgyalási pozícióit ugyanakkor erősítheti az a tény, hogy évtizedek óta először indítottak jelentős utcai küzdelmet, amelyekhez hasonlókkal a jövőben nyilván számolni lehet.

Hetek óta lázban ég a magyar, sőt az európai politika. Május 26-án az Európai Unió polgárai döntenek arról, hogy kik képviseljék az egyes országokat az Európai Parlamentben.

751 képviselője van az Európai Parlamentnek, közülük 21 főt Magyarországon választanak meg. Május 26-án szűkebb értelemben tehát ennek a 21 képviselőnek a személyéről döntünk.

Tágabb értelemben arról is döntünk, hogy milyen politika tetszene nekünk az új Európai Parlamentben. Az eddigi, melyet döntően a liberálisok határoztak meg? Az a politika, amely lehetővé tette, sőt támogatta a migránsok behozatalát az EU-ba? Az a politika, mely jogot formált arra, hogy beavatkozzon más államok, köztük Magyarország belügyeibe?

Vagy inkább olyan politikára van szükség, amely gátat szab a migrációnak és tiszteletben tartja az európai népek és államok szuverenitását?

Olyan Európai Parlamentet akarunk, amely kiszolgálja Európa milliárdosait és szupergazdagjait? Vagy olyat, amely segíti Európa dolgozóit?

Olyan európai politikát akarunk, amely tovább növeli a feszültséget Oroszországgal vagy olyat, amely arra biztatná az európai kormányokat, hogy egyezzenek meg Oroszországgal, és legyen végre béke és együttműködés Európában?

Ne legyenek illúzióink! Május 26-án nem változik meg egycsapásra az Európai Unió! De jelzést adhatunk arra, hogy mit szeretnénk.

Nem fog a magyar belpolitika sem megváltozni, hiszen nem a magyar parlamentbe választunk képviselőket, hanem az európaiba, és ez nem mindegy. Nem az Orbán-kormány sorsáról döntünk, ők maradnak május 26-a után is. De itt is küldhetünk egy jelzést, hogy milyen politikát szeretnénk.

Mi, a Munkáspárt természetesen arra kérjük, hogy szavazzanak a Munkáspártra! Ellenezzük a bevándorlást? Igen! A Munkáspárt már akkor ellenezte, amikor ez még nem vált a kormánypropaganda fő irányává. És nem azért ellenezte, mert a kormány is így gondolta, hanem mert szilárd meggyőződésünk, hogy a migráció abban a formában, ahogyan ez ma megjelenik, kárt okoz a munkásosztálynak, a dolgozó tömegeknek és a nemzeteknek egyaránt.

Tehát, tisztelt választók, ha Önök nem akarják, hogy a bevándorlás megváltoztassa világunkat, nyugodtan szavazzanak a Munkáspártra is. Mi ellene vagyunk.

Kiállunk az európai kultúra, a kereszténység értékei mellett?

Igen! Védjük a magyar nemzeti függetlenséget? Igen!

Miben vagyunk mi mások, mint a többi párt? Nos, mi különbözünk az összes többi párttól abban, hogy baloldaliak vagyunk. Baloldali az, aki azt mondja: rossz ez a rendszer! Nem Orbán, mert ő maga nem rendszer. A tőke, a pénz uralma a rossz. Orbán Viktor a tőkés Magyarország harminc évének egyik meghatározó személyisége, de nem maga a rendszer.

Nem az a baloldali, aki hóbörög az MTV székházában és provokálja a rendőröket. Nem attól lesz valaki baloldali, hogy szereti vagy nem szereti Orbánt. hanem attól, hogy kivel van. Baloldali az,

aki a munkással, a dolgozóval van, és nem a gazdagokkal. A Munkáspárt a munkással, a dolgozóval volt, van és lesz is.

Különbözünk abban is, hogy mi követeljük lehangosabban a megegyezést Oroszországgal. Lehet szeretni, lehet nem szeretni Oroszországot. Nem ez a lényeg. Azt kell megérteni, hogy rohannunk a háborúba. Szankciókat hozunk egymás ellen. A NATO egyre több katonát és fegyvert küld Oroszország közelébe, és erre az oroszok válaszolnak. Ez a háború útja.

Mi a béke útját javasoljuk. Szankciók helyett a problémák békés megoldását, fegyverkezés helyett békét!

Különbözünk abban is, hogy mi egy más világot, egy egészen más Európát akarunk. Nekünk nem tetszik a kapitalizmus. A kapitalizmus sokat ígér, de keveset ad a dolgozóknak. Miért? Azért, mert ez a pénz világa! Nem az a fontos, hogy mi jó az embereknek, hanem az, hogy mi hoz profitot a gazdagoknak.

Május 26-án nem fog eltűnni a kapitalizmus, de ha a Munkáspárt ott lesz az Európai Parlamentben, eggyel több olyan párt lesz, amely a dolgozó emberek mellett áll.

Ha Ön a Munkáspártra szavaz, olyan pártot támogat, amely mindig a magyar emberek, a magyar dolgozók mellett állt. Megéri! Ettől is függ a jövőnk!

Olvassák el a Magyar Munkáspárt választási programját! Nem fognak csalódní! Áprilisban, amikor az ajánlások gyűjtése kezdődik, aláírásával támogassa Ön is a Munkáspártot! Május 26-án pedig szavazzon a Munkáspártra!

Baloldali az, aki azt mondja: rossz ez a rendszer!

Május 26-án az Európai Parlamenti magyar képviselőit választjuk meg. Nem a hazai gondokról szavazunk. Nem a kormányt ítéljük meg. Az Európai Unióról mondunk véleményt.

Nem ilyen Európát, nem ilyen Európai Uniót akartunk.

- Nekünk, dolgozó embereknek nincs szavunk. Nem mi döntünk, a milliárdosok döntenek.
- Ma is kevesebbet keresünk, mint nyugaton. A nyugatnak ma is piac vagyunk és olcsó munkaerő.
- Az EU vezető hatalmai nyakunkra hozták a bevándorlást. Bennünket akarnak megváltoztatni.
- Az EU-ban a pénz, a bankok uralmát akarják, felszámolva a nemzetek, a népek önállóságát.
- Az EU fegyverkezik, a szankciókkal, a provokációkkal háborúba taszít bennünket Oroszországgal.

LEGYEN EURÓPA A MIÉNK!

* Állítsuk meg a bevándorlást! * Védjük meg a magyar nemzet önállóságát! * Európai egyesült államok helyett a nemzetek Európáját! * Háborúk, szankciók helyett megegyezést és békét Oroszországgal! * A gazdagok Európája helyett az európai népek demokratikus együttműködését!

#munkaspart

Az Európai Parlamentben nem csodát akarunk csinálni, mert azt nem lehet. A magyar dolgozók hangját akarjuk felerősíteni. Európa gazdagjai ne élőskdhessenek büntetlenül a magyar munkáson, a magyar dolgozókon! Magyarul akarunk beszélni, gondolkodni, magyarul akarunk élni.

A mai Európa csak keveseknek jó. Európában viszont minden megvan ahhoz, hogy Európa a többségnek is jó legyen. A dolgozók, a népek demokratikus Európája ilyen lesz.

MI TÖRTÉNT AZ AMERIKAI KÜLÜGYMINISZTER BUDAPESTI LÁTOGATÁSÁKOR?

CORNSTEIN NAGYKÖVET A PARLAMENTBEN

Mike Pompeo amerikai külügyminiszter budapesti látogatását kezdettől fogva homály veszi körbe. A látogatás előtti napokon találgattak a média, hogy mit is akarhatnak tőlünk az amerikaiak. De nem is kellett nagyon találgatni. A budapesti amerikai nagykövetség honlapján fenn volt és ma is fenn van az a beszéd, amit David Cornstein nagykövét mondott a magyar parlament külügyi bizottságában. „Amint azt már említettem, az itteni nagyköveti tevékenységem első és elsődleges célkitűzése az volt, hogy magasabb szintre emeljem az Egyesült Államok és Magyarország közötti párbeszédet, és elérjem, hogy az Egyesült Államok interakciói Magyarországgal baráthoz és szövetségeshez méltóak legyenek. Örömmel jelenthetem, hogy ennek az ígéretünknek eleget tettünk. Most eljött az ideje némi viszonyosságnak. Remélem, hogy a következő hónapok során jelentős előrelépést tapasztalunk majd azokban az ügyekben, melyeket itt ma említettem: NATO egység Ukrajna vonatkozásában, energiabiztonság, és védelmi együttműködés. Ez a három ügy elsődleges fontosságú az Egyesült Államok számára. Mind a három ügy közös stratégiai érdekeinket tükrözi.” (<https://hu.usembassy.gov/hu/remarks-by-ambassador-david-b-cornstein-to-the-foreign-affairs-committee-of-the-hungarian-parliament/>)

Mit nem lehetett ebből érteni? A napnál világosabb volt, hogy mit akarnak az amerikaiak. A kormánynak is világos volt, hiszen Rick Perry amerikai energiaügyi miniszter is megmondta az amerikai álláspontot november

közepén Budapesten, majd február elején Washingtonban. Sőt, Szijjártó miniszter úrnak is kifejtették az amerikai törekvéseket, közvetlenül Pompeo látogatása előtt. Ráadásul nem akar ki mondta el, hanem John Bolton, Trump nemzetbiztonsági tanácsadója.

Sőt február elején a Ripost című lapból tudta meg a világ, hogy Cornstein amerikai nagykövét kora reggel felkereste Orbán Viktort egy budai házban, ami minden jel szerint a miniszterelnök lakása. Miért kellett a lakásra menni? Hogy került oda a Ripost? Miért nem lehetett erről is, mint minden másról, őszintén beszélni?

Pompeo villámlátogatása után megszólalt a kormány. Elkezdték újraépíteni a magyar-amerikai kapcsolatrendszer harmadik pillérét, a politikai kapcsolatokat – mondta Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, miután amerikai kollégájával egyeztetett. Pompeo találkozott Orbán Viktor miniszterelnökkel és Benkő Tibor honvédelmi miniszterrel is.

A nyilatkozat után a Munkáspárt volt az, aki felhívta a figyelmet: Nem ártana, ha egy kicsivel többet kötnének a magyar nép orrára, végül is a magyar népnek joga van tudni, hogy mi zajlik a magyar-amerikai viszonyban. Sokféle hír kapott szárnyra az amerikai nyomásról, arról, hogy a kormány feladja a Paks-II erőművet, engedi, hogy szabadon mozoghassanak az amerikai csapatok Magyarországon, visszafogja a magyar-kínai kapcsolatokat.

Még egy méltató megjegyzést is megengedtünk magunknak: Úgy tűnik, hogy a magyar kormány emelt fővel állhatott fel az asztaltól. A szekerünk

RICK PERRY BUDAPESTEN

HUA CSIN-JING KÍNAI KÜLÜGYI SZÓVIVŐ

jobban van az USA-hoz kötve, mint eddig, jönnek ugyan amerikai rakéták is, de amerikai katonák nem. Legalábbis egyelőre.

A Pompeo-látogatás után azonnal megszólalt a kínai külügyminisztérium képviselője. Kína visszautasítja az USA azon törekvését, hogy nyomást gyakoroljon szövetségeseire és lebeszélje őket a kínai technikai eszközök használatáról – jelentette ki a kínai külügyminisztérium szóvivője, reagálva Pompeo amerikai külügyminiszter budapesti kijelentésére.

A kínai fél szerint Szijjártó Péter magyar külügyminiszter „független, fair és objektív” álláspontot foglalt el. Kína reméli, hogy más államok beavatkozása nem fogja károsítani vagy megszakítani a magyar-kínai kapcsolatokat. Ennél világosabban nem lehetett kifejezni, hogy valami nem tiszta. Őszinte beszédre lenne szükség ahhoz, hogy ne legyenek félreértések, se külföldön, se itthon.

Pompeo ugyanis nyíltan és durván a magyar-kínai kapcsolatok szűkítésére, sőt egyes területeken a megszakítására szólított fel. A keleti nyitás ugyanakkor érdeke Magyarországnak. A magyar kormány kemény munkával szerezte meg Kína bizalmát. Az amerikai nyomásnak eddig is ellenálltak. Nem lenne érdemes az amerikaiak szeszélyei miatt eljátszani a kínaiak bizalmát.

A látogatásnak volt még egy pikáns momentuma. Pompeo felkereste Benkő Tibor honvédelmi minisztert is. Ez önmagában is pikáns, mert mi az, amit Pompeo nem mondhat el Orbán miniszterelnöknek, csak a honvédelmi miniszternek?

A látogatás után elhangzott a bejelentés, hogy légvédelmi rakétarendszert vásárolunk az USA-tól. Világos! Tankokat veszünk a németektől, helikoptereket az EU-tól, a repülőket még a svédektől bevásároltuk annak idején, marad tehát a légvédelem. Igen ám, de alig tette ki a lábát az amerikai külügyminiszter, elindultak a magyar nyilatkozatok: nem mondtuk, hogy veszünk rakétákat, csak beszélünk róla, még tárgyalunk, meg a parlament is beszél róla stb.

További találgatásokra adhat okot az is, hogy a magyar miniszterelnök a Figyelő című lapnak külön interjút adott, amelyben hangsúlyozta, hogy semmiben egy centit sem engedtünk nemzeti szuverenitásunkból és nemzeti érdekeinkből. Korábban ilyen interjúk nem voltak. Valami oka lehetett annak, hogy a miniszterelnök rászánta magát. De mi?

A magyar illetékesekre nem könnyű idők várnak. Előbb-utóbb az orosz partnerek is meg fogják kérdezni, hogy most kell az orosz gáz, vagy nem kell, lesz Paks-II vagy nem lesz? Tavasszal Pekingben megint lesz egy nagyszabású találkozó, ahova Kína azon partnereit hívják, akik együttműködnek az új selyemút projektben. Biztos lesz a kínai partnereknek is néhány kérdésük. De, ami ennél is fontosabb: a magyar nép kérdései is válaszra várnak.

ÚJABB ELLENZÉKI BLAMA

Nem csak saját magát égeti, hanem a választókat is megalázza nevetségessé viselkedésével a magyar parlamenti ellenzék. Miután saját gyengeségük és a kormány kétharmados többsége miatt úgy érzik, érdemi munkára nem képesek, a botránypolitizálás útjára léptek az elmúlt hetekben, hónapokban. Valójában persze az ellenzék viselkedhetne konstruktívan, céljuk azonban nem ez, hanem a hatalom megszerzése, aminek érdekében eddig elképzelhetetlen összefogások jönnek létre, valamint rákapaszkodnak az állampolgári kezdeményezésekre is. A tüntetések szervezői alighanem már belátták, hogy az ellenzéki politikusok bohóckodása inkább visz, mint hoz, de ez az említett képviselőket a legkevésbé sem zavarja.

Múlt hétfőn, a parlament tavaszi ülészakájának első napjára is nagy tervekkel készültek az ellenzéki képviselők. A DK-s Varju

frakcióvezetője, Keresztes László Lóránt, az LMP frakcióvezetője, valamint Szabó Tímea (Párbeszéd) és a DK-s Vadai Ágnes nem mondták el előre jelzett napirend előtti felszólalásukat, hanem frakciótársaikkal együtt kivonultak az ülésteremből, így csak a KDNP és a Fidesz frakcióvezetője beszélt napirend előtt. Láthatóan átgondolt kivonulásukat sajtóbeszámolók szerint a fideszes képviselők röhögve figyelték, Kövér László pedig annyit mondott: „Ezen sokatmondó, ámde időtakarékos hozzászólás után, megyünk ismételten tovább”.

Az ellenzéki képviselők – kivéve egyébként a Toroczka László-féle Mi Hazánk politikusait – rögtönzött sajtótájékoztatót tartottak, ahol bejelentették, hogy átvonulnak az esztergomi Suzuki-gyárhoz, ahonnan azt követően rúgtak ki valakit, hogy

BANGÓNÉ, KUNHALMI, HARANGOZÓ ÉS VARJU ISMÉT NAGYOT ALKOTOTT (FOTÓ: MTI)

László, valamint a szocialista Kunhalmi Ágnes, Bangóné Borbély Ildikó és Harangozó Tamás az Országgyűlés mentelmi bizottságának zárt ülése előtt tiltakoztak, a napirenden ugyanis ellenzéki képviselők mentelmi ügye, illetve mentelmi jog megsértésével kapcsolatos bejelentések vizsgálata. Ha esetleg voltak is megfontolandó, jogos érvek a képviselőknek Kövér László házelnök büntetéseivel szemben, az egész ügyet sikerült lemosniuk azzal, hogy még tiltakozó tábláikat sem tudnák rendesen megírni. Hétfő délutánra lényegében az egész ország azon nevetett, hogy Kunhalmi és Bangóné tábláján „fójtani” helyett „folytani” szerepelt, ami különösen kínos Kunhalmi esetében, aki a párt oktatáspolitikusának tartja magát.

Az ellenzéki performansz a parlament ülésén folytatódott. Gyöngyösi Márton, a Jobbik frakcióvezetője, Tóth Bertalan, az MSZP

szakszervezetet akart létrehozni. Vajon sikerült megtalálnia a parlamenti ellenzéknek azt a módot, ahogyan valóban segíteni tudják a szakszervezeti építkezést, a dolgozók érdekérvényesítést? Természetesen ezúttal sem. Az autókönvojjal érkező politikusok először is nem jutottak el a bejáratig, majd vitába bonyolódtak a cég kommunikációs vezetőjével, akinek a Suzuki vezetése azt mondta, két embert szívesen beengednek, de ötöt azért már nem. A DK-s Gréczy Zsolt szerint „a magyar munkavállalóknak joguk van szakszervezethez, joguk van képviselni a munkások érdekeit, joguk van a tisztességes bérhez”. Ez kétségtelül így van, de egyrészt a parlamenti ellenzék újabb, saját magáról szóló performansza ezen fikarcnyit sem segített, Gyurcsány Ferenc párttársától pedig különösen képmutató ilyesmiről beszélni.

Budapest tele van történelmi helyekkel, köztük számos olyan középülettel, amelyek a magyar munkásmozgalom történetéhez kötődnek. Az épületek funkciója többnyire már megváltozott. Esetenként az utcák és terek neve is megváltozott. Lassan elmennek azok, akik még felidézhetik a történelmet. Induljunk közös sétára! Mi marad a munkásmozgalmi Budapestből?

Budapest, IX. Üllői út 45–51. Itt volt a Martinovics laktanya

Budapest egyik markáns épülete áll az Üllői út és a Ferenc körút sarkán. Manapság csak 1956 eseményeivel kapcsolatban emlegetik, bár a története jóval régebbi.

Az épület eleve laktanyának épült Hild József (1789-1867) tervei szerint. A kivitelezést Kassalik Ferenc (1795-1884) vezette. 1846-ra lett kész, attól kezdve itt állomásozott Budapest helyőrsége, mindenként előtte a 32. gyalogezred.

A 32. gyalogezred megalakítása Mária Terézia nevéhez fűződik. Mária Terézia apjának nem volt fiú örököse. A Habsburgok női ágának uralkodását nem minden ország volt hajlandó elismerni. 1740-ben Poroszország hadat üzent Ausztriának. Mária Terézia trónját a magyar nemesség védte meg. 1741-ben, Pozsonyban, az országgyűlésen a magyar nemesség 21 600 katonát ajánlott fel. Ez tette lehetővé hat új magyar gyalogezred felállítását, köztük a harmincketteseket is.

A 32-es hadrendi számot 1769-ben kapta meg. Mária Terézia halálát követően az ezred toborzási székhelyét Pestre helyezték át. Ekortól lett az ezred Pest „házi ezrede”. Ferenc József császár 1890-ben rendelte el, hogy a 32. Gyalogezred örökre Mária Terézia nevét viselje. Így lett az alakulat neve 32-es Mária Terézia Budapesti Háziezred. Az ezred a 19. század közepétől az Üllői úton, a Mária Terézia laktanyában állomásozott.

1919-ben, a Tanácsköztársaság kikiáltásakor azonnal megváltoztatták a budapesti laktanyák neveit. A királyok és főurak nevei helyett a nemzetközi munkásmozgalom és a magyar nép forradalmi harcai vezetőinek neveit vették fel a laktanyák. Így lett Mária Terézia laktanyából Martinovics-laktanya, felvéve a 18. századi jakobinus mozgalom vezetőjének, Martinovics Ignácnak (1755-1795) nevét.

Itt folyt a Vörös Hadsereg egy részének szervezése. Ide küldték önkénteseiket például a Magyarországi szabómunkások és munkásnők szakegyesülete, a Magyarországi vas- és fém-munkások

országos szövetsége, a Magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők szakszervezete, a Magyarországi építőmunkások országos szövetsége.

Ebben az időszakban – mintegy két hónapig – az épületben működött a Martinovics Színház is. „A színészei: katona színészek. A közönsége hálás, lelkes, megértő közönség, mely főleg katonákból és a katonák hozzátartozóiból áll, minden este zsúfolásig tölti meg a körülbelül négyszáz személy befogadóképességű nézőteret. A programja ennek a színháznak szociális színművek, népszínművek, drámák, melyek mind a legprecízebb, leggondosabb előadásban kerülnek színre. De azért tréfákkal, vígjátékokkal, bohózatokkal, szóló számokkal is szórakoztatja a színház kitűnő gárdája proletár közönségét.” – írta a Színházi Élet 1919. júniusi száma.

A társulat vezetője Dénes Jenő volt, tagjai: Balog Mancsi, Fekete Lili, Gyöngyösi Mici, Révész Ilona, Szemlér Józsa, D. Szöllösy Eta, Borsodi Mihály, Keresztesi János, Krasznai Elek, Pázmándy Károly, Scultéti Béla.

1921 és 1929 között itt működött a Magyar Királyi Hadimúzeum, a mai Hadtörténeti Múzeum elődje, Aggházy Kamill ezredes (1882-1954) parancsnoksága alatt. A második világháború idején az épület-együttes jelentősen megrongálódott, helyreállítása 1952-re fejeződött be. Ekkor már a Kilián György laktanya nevet viselte. Az ötvenes évek első felében itt volt Budapest katonai városparancsnoksága.

1948-ban az alagsorban bútormázoló üzemet létesítettek, 1955-ben emeletén szolgálati lakásokat alakítottak ki.

A története 1956-ban folytatódott. Itt alakult meg a Nemzetőrség, és itt volt Maléter Pál honvédelmi miniszter irodája is. A laktanya és környéke a szocializmus elleni erők központja lett.

A laktanyát 1959-re ugyan helyrehozták, de katonai célra a későbbiekben már nem használták. 2011-ben külföldi ingatlan befektető vásárolta meg.

ITT JÁRT POMPEO AMERIKAI KÜLÜGY- MINISZTER

